

13/01/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರಳಿ ಹಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ನೀವು ತಮ್ಮ ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾವನರಾಗಿ ಹಾವನಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆಯ ಗಾಯನವಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವೇ ಬಹಳ ಸುಖ ನಿಂತುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ದುಃಖದ ಹೆಸರು-ಗುರುತೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು 3/4 (ಮುಕ್ಕಾಲು) ಭಾಗ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರು, ಒಂದುವೇಳೆ ಅರ್ಥಸುಖ-ಅರ್ಥದುಃಖವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಜಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಂಶಾಂತಿ. ಭಗವಾನುವಾಚ, ಭಗವಂತನೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮಗೂ ಸಹ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಾಕಾರಿ ಅಥವಾ ಅಕಾರಿ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಸೂಕ್ತ ವರ್ತನವಾಸಿಗಳಾದರೂ ಸೂಕ್ತ ಆಕಾರ (ಶರೀರ) ವಿದೆ ಅದ್ವರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವರ್ತನವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ನಾಕಾರಿ ಮನುಷ್ಯಶರೀರವಿದೆ ಆಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಲವರ್ತನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸೂಕ್ತ ವರ್ತನದಲ್ಲ ಈ ಸ್ಥಾಲ ಪಂಚತತ್ವಗಳ ಶರೀರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಂಚತತ್ವಗಳಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಣಿನ ಗೊಂಬೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೂಕ್ತ ವರ್ತನವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮಣಿನ ಗೊಂಬೆ (ಶರೀರ) ಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತಾಧರ್ಮದವರು ಮನುಷ್ಯರೇ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ದೈವಿಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯಿಂದ ಈ ದೈವಿಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೈವಿಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರು ಹಾಗೂ ಆಸುರಿಗುಣವುಂಟು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರವಿದೆ! ಮನುಷ್ಯರು ಶಿವಾಲಯ ಹಾಗೂ ವೇಶಾಂಗಲಯದಲ್ಲಿರು ಯೋಂಗ್ಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯಯುಗವು ಇಣಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಮೂಲವರ್ತನ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತ ವರ್ತನದಲ್ಲ ಸಾಫನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಸತ್ಯಯುಗವು ಶಿವತಂದೆಯಿಂದ ಸಾಫನೆಯಾಗಿರುವ ಶಿವಾಲಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಸಾಫನೆ ಮಾಡಿದರು? ಸಂಗಮದಲ್ಲ. ಇದು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಪತಿತ, ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪ್ರಪಂಚವು ಯಾವಾಗ ಹಳೆಯದಾಗುವುದೋ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಮೋಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಅದು ಹೇಗೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ? ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಯೋಗಬಲದಿಂದ. ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರು. ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಪವಿತ್ರಿಗಾಗಿ ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಚವೇ ಬೇಕು. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪವಿತ್ರ, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರವೆನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಂದೆಯು ಸಾಫನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ರಾವಣನು ಸಾಫನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ವಿಧಿ ಮನುಷ್ಯರು ದುಃಖಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಏಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನೇ ದುಃಖತೆ-ಸುಖತೆನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ರಾವಣನ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳ 10 ತಳಿಗಳ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಂಬಿಡ್ಡಾರೆ. ಆ ರಾವಣನನ್ನು ಶತ್ರುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ದ್ವಾರರದ ಆದಿಯಿಂದಲೇ ಸುಡುವುದನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವರೋ ಆಗ ಯಾವುದೋ ಮತ-ಮತಾಂತರದವರು ಕುಳಿತು ಈ ಹೊಸಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬಹಳ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ 3/4 ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅರ್ಥದುಃಖವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಜವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮ್ಮ ಈ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವು ಬಹಳ ಸುಖ ನಿಂತುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೂ ಅನಾದಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯು ಏಕಾಯಿತು? ಇದು ಯಾವಾಗ ಮುಕ್ಕಾಯವಾಗುವುದು? ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಜಕ್ಕವು ಸುತ್ತುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ಕಲ್ಪದ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ವರ್ಣಗಳಿಂದು ಬರೆದುಜಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗಮಯುಗವು ಬರುವುದು, ಯಾವಾಗ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬದಲಾಗುವುದು. ಈಗ ಹೇಗೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿರುತ್ತದೆ ನಂತರ ಸ್ವಯಂವರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ರಾಜಧಾನಿಯವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಅವರ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನೋಡುವರು ಎಂದಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು - ತಂದೆಯು ಬಂದು ಜಾಞ್ಜನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜಾಞ್ಜನವು ಪಾಠಶಾಲೆಯೆಂದಮೇಲೆ ಗುರಿ-

ಧ್ಯೇಯವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಒಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹವಿತ್ತಿ, ಸತ್ಯೋಪದಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವಿರಿ. ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಕಲಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಯೇ ತಂದೆಯು ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುದೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೊಂರ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲದ್ದಾರೆ! ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜಹಾನಿನಲ್ಲಿರುವವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸೂರ್ಯವಂಶಿಗಳಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಸೂರ್ಯವಂಶಿಗಳಾದರು. ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯರ ರಾಜ್ಯವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಯೇ ಇತ್ತು. ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಟ, ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಥಕಾರ ವಿನಾಶವೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ ಅಂದಾಗ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಅಂಥಕಾರ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ಹೊಸಪ್ಪಪಂಚವೇ ಹಳೆಯದು, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರಂಗಮಂಜವಾಗಿದೆ! ಸೂರ್ಯ, ಜಂಪ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟೂಂದು ಕಾಯ್ದಮಾಡುತ್ತದೆ! ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ಬಹಳ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ರಾಜರು ದಿನದಲ್ಲ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ, ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಈಗಲೂ ಸಹ ಕೆಲವೊಂದರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಬಾನನೆಗಳೂ ಸಹ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದು ಹದ್ದಿನ ದಿನ-ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಿನಃ ಮತ್ತಾಗ್ರರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇವರು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇವರಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನ ಮನುಷ್ಯರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಕಲಯುಗದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಕಾರದಿಂದಲೇ ಜನ್ಮಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪತಿತರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವಿಕಾರಿಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಎಷ್ಟು ಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ಅವರ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಣರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾಗ್ರರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಶೀಸುವುದಕ್ಕೂ ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತಿಜಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹಣದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲ ಮಂದಿರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಣರನ್ನೇ ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಕೇವಲ ಹೆಸರುಮಾತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಣರೆಂದಿದೆ ಆದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವೇ ವಿಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂಜೆಯೂ ವಿಕಾರಿಗಳಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿವಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲಂದ ಬರುವರು! ನಿವಿಕಾರಿಗಳು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಯಾರು ಹೊಗೆನುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ನಿವಿಕಾರಿಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದಿಲ್ಲ. ಶರೀರವಂತೂ ವಿಕಾರದಿಂದಲೇ ಜನ್ಮಪಡಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ತಂದೆಯು ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಇದೆಲ್ಲವೂ ರಾಘವಾರಜ್ಯವಾಗಿದೆ, ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವಿಕಾರಿಗಳರುತ್ತಾರೆ. ರಾಘವಾರಜ್ಯದಲ್ಲ ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಪವಿತ್ರತೆಯತ್ತ ಆಗ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯತ್ತ. ನೀವಿದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರಿ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ, ಅಲ್ಲ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಪವಿತ್ರರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನು ಸಾಫೆನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಪತಿತರಾಜ್ಯವನ್ನೇನೂ ಸಾಫೆನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಒಂದುವೇಕೆ ಪತಿತರಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೇ! ಅಲ್ಲಂತೂ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಖದಲ್ಲ ಯಾರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಖದ ಸಾಗರ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರ ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಗೆ ಸಾಫಿಸುವರು? ಶಾಂತಿಯ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಮಾತ್ರವೇ ಇತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡಿದಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅವರನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಈಗ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಲದೆ. ಈ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹಾಂಡವರು ನೀವಲ್ಲವೇ. ನೀವು ಅತ್ಯೇಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರಿ. ಅದು ಅತ್ಯಗತ ಮನೆ ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ದುಃಖಧಾಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮರೆತುಹೋಗಿ. ಕೇವಲ ನಾವಿಂಗ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲ ಹೊಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅತ್ಯವೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯವೇ ಅನುಭೂತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾತ್ಮಿನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಆತ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪತೆಯು ಬಂದಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಹೇಗೆದ್ದೇನೆ? ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನ್ವಯಾಗೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಂದುವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗಿದು ಪದೇ-ಪದೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು - ನಾವು 84 ಜನ್ಮಗತ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲ ತಂದೆಯು

ನೆನಪೂ ಬರುವುದು, ಮನೆಯ ನೆನಪೂ ಬರುವುದು, ಜಕ್ಕದ ನೆನಪೂ ಬರುವುದು. ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸ-ಭೂಗೋಳಕ್ಕವನ್ನು ನೀವೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಂಡಗಳವೇ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಯುದ್ಧಗಳಾಯತು. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಯುದ್ಧದ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಮರಾಜ್ಯವೇಲ್ಲ! ರಾವಣ ರಾಜ್ಯವೇಲ್ಲ! ಈಗ ನೀವು ಹೇಗೆ ಈಶ್ವರಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ! ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಈಶ್ವರನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಶ್ವರನಂತೂ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಷ್ಠಾಮು ನೀವೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಖಚಿತ ನಶೀಯೆರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅತಿಂದ್ರಿಯ ನುಲದ ಗಾಯನವಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ದಿನಗಳು ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಕ್ಕಾತ್ಮಾರವಾಗುವುದು, ಅತಿಂದ್ರಿಯ ನುಲವೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇದೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲ ಅಪಾರ ಖಚಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಡೀ ದಿನ ಇದೇ ಸ್ಮಾತಿಯ ಬರುತ್ತಿರಲ. ಓಹೋ! ಬಾಬಾ, ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗಿದ್ದವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ! ತಮ್ಮಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನುಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ..... ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದಭಾಷ್ಟಗಳು ಬಂದುಜಿಡುತ್ತವೆ. ಬಾಬಾ, ತಾವು ಬಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಜಡಿಸುತ್ತಿರಿ. ವಿಷಯಸಾಗರದಿಂದ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದೆಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಿ, ತಮ್ಮದು ಜಮತ್ತಾರವಾಗಿದೆ ಬಾಬಾ ಎಂದು ಇಡೀ ದಿನ ಇದೇ ನಶೀಯಲುರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ನೆನಪು ತರಿಸುವರೋ ಆಗ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಗಢದಿತರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಶಿವತಂದೆಯು ನಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನೂ ಆಜರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯು ಬದಲು ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೇಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾಉ ಹಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ತಂದೆಯು ಬಂದು ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹತ್ತಿತ-ಪಾವನನು ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೋ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣನೋ? ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನು. ನನ್ನದೇ ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೇ - ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿ, ಅಯೋನಿಜ, ಅವಿನಾಶಿ..... ಈ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣಸಿಗೆ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಪುನರ್ಜಣನ್ನುದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾನೆ., ನೀವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆ ನಡುವಳಕೆಯೂ ಜೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾಯೆಯೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ, ಯಾರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬರುವರೋ ಅವರು ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾತ್ರಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಿನ್ನ-ಜಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯ ಹಾತ್ವಪು ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿರಿ. ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಲವು ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಮಾಯೆಯು ಬಹಳ ಮೋಸಗಾರನಾಗಿದೆ, ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೇ ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂದೂ ಕಟುವಜನವನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ದುಃಖಕೊಟ್ಟರೆ ದುಃಖಯಾಗಿಯೇ ನಾಯುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜಟಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು. ವಿಷಯಸಾಗರದಲ್ಲ ಮುಖುಗುವುದೇ ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟ ಜಟವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕಾಮ ಮಹಾಶತ್ರವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಕೆನ್ನೆಯರು ಹೆಚ್ಚಿತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಕೆಲವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಲೆ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ಮೊದಲು ತಾನು ಪವಿತ್ರನಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಹೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಖಚಿತ ಹೊರೆಯಂದ ಇನ್ನೂ ಮುಕ್ತರಾದಿರಿ ಹಿಕೆಂದರೆ ಇವರ ಅದ್ವಾಟದಲ್ಲ ಏನಿದೆಯೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನುಲವಾದ ಮನೆ ಸಿಗುವುದೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸುವುದೇ ಒಳ್ಳಿಯದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ಖಚಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರಂತೂ ಬಹುಬೇಗನೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗಂತೂ ಮೋಹಕವಿರುತ್ತದೆ, ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರು ಕಾಡುಜನಾಂಗರ ಸ್ತೀಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಬರಲು ಜಡಲಲ್ಲ ಹಿಕೆಂದರೆ ಇವರು ಜಾಡೂ ಮಾಡುವರೆಂಬ ಭಯವಿತ್ತು. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಜಾಡೂಗರನೆಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ದಯಾನಾಗರನೆಂದೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೃಷ್ಣಸಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿದರ್ಶಿಸಬಹುದೇ ದಯಾಹೃದಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾವಣನು ನಿದರ್ಶಿಸಬಹುದ್ದಾನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಜ್ಞಾನ-ಭಕ್ತಿ ನಂತರ ವೈರಾಗ್ಯ. ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತೆ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನದ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯಂದ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ - ಇದು ಸರಿಯಾದ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಿದ್ದಿನ ಅಥಾದ್ ಹೆಚ್ಚಿಪ್ಪಬಂಜದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೂ ಕೆಂಪಲ ಗೃಹಸ್ಥದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಭಾರತವು 100% ಸಾಹುಕಾರ, ನಿವಿಕಾರ, ಅರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದು

ಇಲ್ಲ ಎಂದೂ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳ ಧಾರಣೆಯು ಕೆಲವು ಮಂದಿಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸವೀರ್ ನೋ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗಂತೂ ಇಡೀ ದಿನ ಬಾಬಾ, ಬಾಬಾ ಎಂದೇ ನೆನಹಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ, ತಿನ್ನತ್ತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಂಬು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಅನೇಕರಿಗೆ ಮಾಯೆಯು ತಿರುಗಾಳಿಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ, ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಗ್ರಂಥ ಸಹ ಆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನದಾ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವಂತೂ ಇರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜತ್ಕುವು ತಿರುಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ಹೊಸದರಿಂದ ಹಳೆಯದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಾಲೋಪೂರ್ವ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲ ಹೋಗಿ ಮರಳ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ. ಅತ್ಯೇಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯೇಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

1. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡಬಾರದು. ಕಟುವಜನಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಾರದು, ಕೆಟ್ಟಬೆಟಗಳನ್ನು ಅಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಇದೇ ನಶೀಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ - ಓಹೋ ತಂದೆಯೇ, ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆಂದ್ರಿಸಿದ್ದರನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ! ತಾವು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ! ಬಾಬಾ, ತಾವು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿರಿ..... ಇಡೀ ದಿನ ಬಾಬಾ, ಬಾಬಾ ಎಂದು ನೆನಹಿರಾ.

ವರದಾನಃ-ಮಾಸ್ತ್ರೋ ರಚ್ಯಿತನ ಸ್ವೇಜ್ಞಾ ಮುಖಾಂತರ ಅಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೋರಂಜನೆಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಗಿ ಭವ

ಮಾಸ್ತ್ರೋ ರಚ್ಯಿತನ ಸ್ವೇಜ್ಞಾ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪತ್ತುಗಳು ಬಂದು ಮನೋರಂಜನೆಯ ದೃಶ್ಯದ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಹೇಗೆ ಮಹಾವಿನಾಶದ ಆಪತ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಗ್ರಂಥ ದ್ವಾರ ತೆರೆಯಲು ನಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ಆ ರೀತಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಣ್ಣ-ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಆಪತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆಯ ರೂಪ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಾಯ್-ಹಾಯ್ ನ ಬದಲು ಓಹೋ! ಶಿಳ್ಳ ಬರಲ್- ದುಃಖವೂ ಸಹ ಸುಖದ ರೂಪದಲ್ಲ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ದುಃಖ-ಸುಖದ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲ ಬರದೇ ಇರಲ, ದುಃಖವನ್ನೂ ಸಹ ಬಲಹಾರಿಮಾಡಿ ಸುಖದ ದಿನಗಳು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು- ಆಗ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಗಿ.

ಸ್ತೋತ್ರಾಂಗಃ-ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಜಟಿ ಸಾಧಾರಣ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದು ಅಥಾಂತ ಧರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಡುವುದು.

ಅವೃತ್ತ ಸ್ತಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮೋ ವರ್ಕ್

(13) ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಕರ್ಮಾಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕಾಯೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅಭಾಯನ ಮಾಡಿ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೊ ಆಗ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೊ ಆಗ ಬೇರೆಯಾಗಿಬಿಡಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇಹದಬಾನ ಜಟಿ ದೇಹ ಆಗಿಬಿಡಿ.
